

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2285/2020
31.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данка Живановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 986/19 од 28.08.2019. године, у седници одржаној 31.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 986/19 од 28.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 986/19 од 28.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16761/16 од 07.06.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде за коришћење теретног возила, ближе означеног у том делу изреке, у периоду од 24.04.1999. до 25.06.1999. године, исплати износ од 34.836,00 динара, са законском затезном каматом почев од 20.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу за исплату законске затезне камате на износ од 34.836,00 динара, почев од 09.07.1999. године до 20.01.2007. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 104.790,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 986/19 од 28.08.2019. године, ставом првим изреке делимично је одбијена као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке за исплату износа од 1.239,60 динара са законском затезном каматом од 20.01.2007. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев за исплату износа од још 33.596,40 динара, који износ представља разлику између траженог износа од 34.836,00 динара до досуђеног износа од 1.239,60 динара и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одлучено да свака странка сноси своје

трошкове поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженој на име трошкова другостепеног поступка износ од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О праву тужиоца на накнаду за коришћење теретног возила, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене Уредбе о организовању и извршавању материјалне обавезе („Сл. лист СРЈ“, број 36/98) и Уредбе о изменама и допунама уредбе о организовању и извршавању материјалне обавезе („Сл. лист СРЈ“, број 32/99). Стога, без обзира на судске одлуке приложене уз ревизију, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија. У тој врсти спора дозвољеност ревизије не цени се према одредбама члана 403. став 2. тачка 2. и 3. Закона о парничном поступку.

У конкретном случају побијеном пресудом донетом у другом степену правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП јер висина спорног новчаног потраживања износи 33.596,40 динара, који износ је очигледно испод законом прописаног цензуса од 3.000 евра (у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе) из којих разлога је ревизија тужиоца морала бити одбачена.

Из тог разлога на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић